

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.6.2015 r.
COM(2015) 303 final

2015/0134 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/1995 z dnia 29 maja 1995 r.
ustanawiające jednolity formularz wizowy**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Jednolity formularz wizowy został pierwotnie opracowany w ramach międzyrządowej współpracy związanej z układem z Schengen i przejęty do prawodawstwa UE wraz z przyjęciem rozporządzenia nr 1683/95 ustanawiającego jednolity formularz wizowy. Wszystkie państwa członkowskie, w tym Dania, Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia uczestniczyły w przyjęciu przedmiotowego rozporządzenia, które opiera się na art. 100c TWE wprowadzonym w traktacie z Maastricht. Włączenie dorobku Schengen do prawodawstwa Unii oraz wprowadzenie „zmiennej geometrii” do prawa Unii nastąpiło w późniejszym czasie – dnia 1 maja 1999 r., kiedy wszedł w życie traktat z Amsterdamu.

W rozporządzeniu (WE) nr 1683/95 ustanawiającym jednolity formularz wizowy wprowadzono wzór przyjęty przez państwa Schengen i ustalono w motywach, że dokumenty te muszą zawierać wszystkie niezbędne informacje i spełniać surowe normy techniczne, zwłaszcza pod względem zabezpieczeń przed podrabianiem i fałszowaniem. Środki te zostały podjęte w ramach zwalczania nielegalnej migracji.

Od czasu wprowadzenia jednolitego formularza wizowego przyjęto dwie istotne zmiany do pierwotnego rozporządzenia, które przyczyniły się do wydawania zabezpieczonych dokumentów, spełniających bardzo wysokie normy techniczne. Pierwsza zmiana została wprowadzona rozporządzeniem (WE) nr 334/2002 i polegała na wkomponowaniu fotografii wykonanej zgodnie z wysokimi standardami zabezpieczeń, co stanowiło pierwszy krok w kierunku zastosowania elementów wprowadzających ściślejsze powiązanie między naklejką wizową i jej posiadaczem, jako istotnego wkładu w zapewnienie, że jednolity formularz wizowy jest chroniony nawet przed nielegalnym wykorzystaniem. Druga zmiana została wprowadzona rozporządzeniem (WE) nr 856/2008 i dotyczyła przede wszystkim dostosowania numeracji w celu spełnienia wymogów wizowego systemu informacyjnego (VIS).

Koncepcja bezpieczeństwa dotycząca jednolitego formularza wizowego powstała w 1995 r. i wprowadzono do niej jedynie wyżej wspomniane zmiany, natomiast w ostatnim czasie w kilku państwach członkowskich wykryto sfałszowane dokumenty wysokiej jakości. W związku z powyższym konieczne jest opracowanie nowej koncepcji bezpieczeństwa i projektu przyszłej, lepiej zabezpieczonej wizy.

W odniesieniu do nowej koncepcji wizy należy wziąć pod uwagę fakt, że obecnie obowiązujący dokument wizowy jest częścią całego systemu wizowego, w tym wizowego systemu informacyjnego (VIS), który jest nadal w fazie rozwoju.

Nadal istnieje obowiązek posiadania materialnego dokumentu wizowego, niezależnie od istniejącego systemu komputerowego. Konieczność stosowania naklejki wizowej występuje przede wszystkim ze względu na wizy wielokrotnego wjazdu (MEV), które wydawane są z długim okresem ważności, przed pełnym wdrożeniem wizowego systemu informacyjnego, a po drugie, ponieważ jednolity formularz wizowy jest również wykorzystywany w odniesieniu do wiz typu D długiego pobytu, które nie są odnotowane w systemie informacji wizowej i które pozostaną ważne przez kilka lat.

W związku z powyższym w nadchodzących latach istnieje konieczność wydawania materialnego dokumentu, na którym znajdują się naklejki wizowe.

Ponadto należy poprawić zabezpieczenia istniejącej naklejki wizowej bez zwiększania kosztów wydania dokumentu.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

W ramach bardzo niedawnej sprawy dotyczącej fałszowania dokumentów, stwierdzono podrobienie austriackich, hiszpańskich, niemieckich, czeskich i włoskich naklejek wizowych.

Wspólne cechy sfalszowanych dokumentów są następujące: wszystkie kinegramy były prawdziwe i zostały ściągnięte z autentycznych dokumentów, więc części pierwotnego wkłęsłodruku i włókien były widoczne także na fałszywych dokumentach. Nie występowały znaczne różnice w zakresie dostrzegalnej grafiki; zostały one poddane digitalizacji za pomocą skanera. Podrobiono widoczny druk offsetowy w tle. Bezbarwny druk UV został wykonany drukiem irysowym za pomocą jednego zdjęcia. Na niektórych sfalszowanych dokumentach wielokolorowe włókna ultrafioletowe zostały podrobione za pomocą druku offsetowego.

Specjaliści z państw członkowskich uważają zatem, że bezpieczeństwo naklejki wizowej w jej obecnej postaci jest zagrożone. Należy zatem jak najszybciej opracować nowy wzór naklejki wizowej, posiadającej lepsze zabezpieczenia.

Komitety ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/1995 już w 2009 r. utworzył podkomitet, którego prace miały na celu opracowanie projektu wzoru naklejki wizowej posiadającej nowe wspólne zabezpieczenia. Podgrupa spotyka się dwa lub trzy razy w roku, by przygotować odpowiednio obszerny wkład w opracowanie nowego wzoru.

Nowe specyfikacje techniczne umożliwią państwom członkowskim stworzenie nowej naklejki wizowej cechującej się tym samym (jednolitym), wzorem, papierem i posiadającej wspólne zabezpieczenia. W nowym wzorze zabezpieczenia zostały usunięte z krawędzi naklejki i umieszczone w miejscach, z których nie mogą one być łatwo wycięte. Ponadto niektóre sugestie dotyczące nowego wzoru obejmują wprowadzenie dwóch liczb na naklejkę przy użyciu druku typograficznego – jednej umieszczonej pionowo obok zdjęcia, oraz drugiej, umieszczonej w pozycji horyzontalnej w prawym górnym rogu. Kinegram będzie wykraczał na obszar fotografii i będzie nanoszony za pomocą druku UV. Państwa członkowskie przedstawiły te propozycje po przeprowadzeniu dogłębnej analizy najbardziej powszechnych sposobów fałszowania naklejki wizowej. Powyższe rozwiązania powinny się znacznie przyczynić do zwiększenia poziomu zabezpieczeń naklejki wizowej.

Koszty produkcji nowej naklejki wizowej nie zmieniają się, ponieważ niektórzy dostawcy zgodzili się na dostawę produktów w tej samej cenie. Może jednak wystąpić jednorazowy dodatkowy koszt dla poszczególnych producentów w niektórych państwach członkowskich, wynikający z konieczności dostosowania się do nowych wymogów.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Dlaczego nie zaproponowano wersji przekształconej rozporządzenia?

Co do zasady, wprowadzenie trzeciej istotnej zmiany (uwzględniając techniczne dostosowania w związku z przystąpieniem nowych państw członkowskich oraz przyjęciem kodeksu wizowego, niniejszy wniosek stanowi *szósta* poprawkę) powinno być okazją do przedstawienia wniosku w sprawie przekształcenia rozporządzenia.

Jednak w obecnej sytuacji istnieją powody, które uzasadniają odstępianie od tej zasady. Główne zmiany zostaną wprowadzone w decyzji wykonawczej Komisji, określającej tajne

specyfikacje techniczne dotyczące produkcji nowych naklejek wizowych – tajne, ponieważ oszuści nie powinni uzyskać dostępu do specyfikacji technicznych w zakresie produkcji naklejki wizowej. Nie wprowadzono żadnych istotnych zmian do części normatywnej niniejszego rozporządzenia; zastąpiono jedynie załącznik w celu określenia nowego wzoru. Konieczne jest szybkie podjęcie działań legislacyjnych, ponieważ oszuści podejmują działania z wyprzedzeniem; formularz wizowy powinien być wyposażony w lepsze zabezpieczenia. Ponadto niniejsze rozporządzenie ma ograniczone znaczenie dla ogółu społeczeństwa, w przeciwieństwie do najważniejszych przepisów, takich jak przepisy kodeksu wizowego. Przyjęcie ujednoliconego tekstu rozporządzenia w sprawie jednolitego formularza wizowego może nastąpić po przyjęciu niniejszej proponowanej zmiany, która ma charakter pilny.

Zasada pomocniczości

W art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE nadano Parlamentowi Europejskiemu i Radzie uprawnienie do przyjmowania środków dotyczących „wspólnej polityki w zakresie wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu”.

Środki te obejmują, jak wyraźnie wcześniej określono w tekście art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (iii) TWE oraz art. 100c ust. 3 TWE, jednolity wzorzec wizy.

Niniejszy wniosek mieści się w granicach określonych tymi postanowieniami Traktatu i nie zmienia zakresu stosowania przepisów Unii.

Celem niniejszego wniosku jest zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jednolitego formularza wizowego w kontekście ewolucji metod fałszowania dokumentów. Cel ten nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez same państwa członkowskie, ponieważ jednolity formularz wizowy musi być jednakowy, a zmiana istniejącego aktu prawnego Unii może zostać dokonana wyłącznie przez Unię.

Zasada proporcjonalności

Zgodnie art. 5 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zakres i forma działania Unii nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów. Forma wybrana dla tego działania musi zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób.

Aby zapewnić stosowanie jednolitego formularza wizowego w taki sam sposób we wszystkich państwach członkowskich, jego ustanowienie nastąpiło w formie rozporządzenia. Wniosek stanowi zmianę istniejącego rozporządzenia, a zatem musi przyjąć formę rozporządzenia. Niniejsza inicjatywa, jeżeli chodzi o treść, ogranicza się do udoskonalenia obowiązującego rozporządzenia, przy czym opiera się na celu polityki, jakim jest zwalczanie nielegalnej imigracji za pomocą wprowadzenia lepszych zabezpieczeń dokumentów przed podrobieniem lub sfalszowaniem. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

Wybór instrumentu

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie (WE) nr 1683/95 ustanawiające jednolity formularz wizowy, zatem jedynym możliwym instrumentem prawnym jest rozporządzenie.

Przepisy szczegółowe

Rozporządzenie zmieniające opiera się na art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE, który zastąpił art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (iii) TWE.

1. Udział Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa

Zgodnie z art. 6 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, artykułów 1, 2 i 3 tego Protokołu nie stosuje się do środków odnoszących się do jednolitego formularza wizowego. Zatem nie umieszczono żadnego motywu odnoszącego się do Danii, ponieważ pozycja Danii jest taka sama jak pozycja innych państw członkowskich niewymienionych w motywie: wniosek, po jego przyjęciu, będzie miał zastosowanie do Danii.

Zgodnie z art. 4a akapit pierwszy Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatów postanowienia tego Protokołu mają zastosowanie także w odniesieniu do środków zaproponowanych lub przyjętych zgodnie z częścią trzecią tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zmieniających obowiązujące środki, którymi państwa te są związane. Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 1683/95, które ma zostać zmienione niniejszym wnioskiem. Zatem zastosowanie mają postanowienia protokołu nr 21. Oznacza to, że Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie biorą udziału w przyjęciu proponowanego rozporządzenia (art. 1 Protokołu nr 21), z zastrzeżeniem możliwości, zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21, notyfikacji z terminie trzech miesięcy od przedstawienia Radzie propozycji lub inicjatywy, że chcą uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu tego środka. Zastosowanie ma również art. 4 Protokołu nr 21, który daje Zjednoczonemu Królestwu i Irlandii możliwość przyłączenia się do środka po jego przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę, jeśli nie nastąpi to w terminie trzech miesięcy po przyjęciu wniosku. W celu uwzględnienia decyzji, które zostaną podjęte przez Irlandię i Zjednoczone Królestwo w terminie trzech miesięcy od dnia przyjęcia wniosku, w nawiasach kwadratowych umieszczono sześć tekstów potencjalnych motywów, z których Parlament Europejski i Rada wybiorą odpowiednio jeden lub dwa na podstawie decyzji podjętych przez Irlandię i Zjednoczone Królestwo w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia wniosku.

2. Rozwój dorobku Schengen w rozumieniu układów o stowarzyszeniu

Rozporządzenie (WE) nr 1683/95 stanowi część dorobku Schengen, do którego przyłączyły się Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein na podstawie odpowiednich układów o stowarzyszeniu. Proponowana zmiana powinna mieć zastosowanie również do tych krajów stowarzyszonych.

3. Część normatywna

Artykuł 1

W artykule tym określono, że załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1683/1995 należy zastąpić nowym załącznikiem zawierającym obraz i ogólny opis nowej naklejki wizowej.

Artykuł 2

W celu umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów, przewiduje się wprowadzenie sześciomiesięcznego okresu przejściowego, w trakcie którego państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu używać starych naklejek wizowych.

Artykuł 3

W artykule zamieszczono zwyczajowy przepis o wejściu w życie rozporządzenia.

Następnie określono, że państwa członkowskie wprowadzają nowy wzór naklejki wizowej dziewięć miesięcy po przyjęciu przez Komisję decyzji wykonawczej w sprawie dodatkowych specyfikacji technicznych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wnioskowana zmiana nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/1995 z dnia 29 maja 1995 r.
ustanawiające jednolity formularz wizowy**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1683/95¹ ustanowiono jednolity formularz wizowy.
- (2) Zabezpieczenia naklejki wizowej, która była wykorzystywana przez okres ostatnich 20 lat, należy uznać za zagrożone w świetle poważnych przypadków fałszowania i oszustw.
- (3) W związku z tym należy wprowadzić nowy wspólny wzór naklejki wizowej, zaopatrzonej w nowoczesne zabezpieczenia w celu zapewnienia większego bezpieczeństwa i zapobiegania fałszerstwom.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad ustanowionych między innymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (5) [Zgodnie z art. 1 i 2 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim związane ani go nie stosują.]
- (6) [Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.]
- (7) [Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności,

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1).

bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.]

- (8) [Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wspomniane państwa członkowskie powiadomiły o zamiarze uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (9) [Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (10) [Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Irlandia powiadomiła (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany odpowiednio w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen², które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE³.
- (13) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴, wchodzących w zakres określony w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁵.
- (14) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

³ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁴ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁵ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁷,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1683/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Naklejki wizowe zgodne ze specyfikacjami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1683/95, które mają zastosowanie do daty, o której mowa w art. 3 akapit drugi, mogą być stosowane w przypadku wiz wydawanych przez okres sześciu miesięcy od tej daty.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po dziewięciu miesiącach od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1683/95.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁶ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, str. 21.

⁷ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).